

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 28, Elizeusz, Achab, Assyria, koniec

Królestwa Północnego

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Jak widać, ogłoszenia dla Was dzisiaj. To jedna z moich lepszych historii. Zaczniemy więc od śpiewania. Czy to nie jest niesamowite, albo zupełnie niesamowite? Pomyśl tylko, któregoś dnia nawrócę się na co? Jakiś rodzaj przemówienia. Zaśpiewajmy nasze Ose Shalom. Powtórzę: prawdopodobnie nie pamiętacie tych fragmentów zbyt dobrze, ponieważ kiedy dochodzimy do refrenu, słychać go wszędzie.

Ale zobaczmy, co możemy z tym zrobić. Możesz w pewnym sensie pozwolić swojemu głosowi wędrować w refrenie i jest szansa, że trafisz dobrze niektóre nuty, ponieważ robią one dość dziwne rzeczy. W każdym razie jest to urocza, hebrajska piosenka, którą mam nadzieję, jeśli kiedyś pójdziecie do synagogi, natkniecie się na nią.

Poza tym, myśląc nieco przyszłościowo, 21 kwietnia w Peabody High School odbędzie się Spotkanie dla Ocalałych z Holokaustu. Tam też zawsze to śpiewają. Prawdopodobnie powiem coś więcej na ten temat nieco później, ale jeśli będzie to możliwe, zachęcam Cię do tego.

Oczywiście z roku na rok zmniejsza się liczba ocalałych z Holokaustu. Zatem jest to czas, aby naprawdę ich uhonorować i wziąć udział w pamiętaniu o czymś, co jest tak przerażające w ich umysłach, a mimo to przeżyli. A na North Shore jest naprawdę niezły kontyngent ocalałych.

Czy ktoś z Was słyszał Sonię Weitz, gdy jesienią była na kampusie? Jest prawdopodobnie najbardziej elokwentnym rzecznikiem tej wspaniałej społeczności, która tu jest. Cóż, na początek poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę, a potem zajmiemy się naszą dzisiejszą pracą. Łaskawy Boże, nasz Ojciec Niebieski, drogi Odkupiciel, Najświętszy Duch Prawdy.

Dziękuję bardzo, że objawiłeś się nam, a zwłaszcza objawiłeś się jako osoba Jezusa Chrystusa. Słowo wcielone, Ojczy, jesteśmy wdzięczni, gdy zbliżamy się do okresu wielkanocnego, że możemy ponownie skierować nasze umysły i serca do głębokiej głębi Twojej miłości do nas przez Chrystusa. Tak więc, gdy będziemy przeżywać te kolejne dni, pomóż nam poświęcić czas, oddanie i intencjonalność, aby ponownie przypomnieć sobie, co oznaczało dla Ciebie odkupienie nas i zapłata tej ceny.

Ojczy, modliłbym się za każdego z nas, gdy będziemy podróżować w ten weekend, abyś dał podróżującym miłosierdzie i bezpieczeństwo, abyś z radością użył nas jako światła w kontekście rodzinnym, w którym możemy się udać, i abyśmy rzeczywiście

również wróci bezpiecznie . Niech ten czas będzie dla każdego z nas czasem nawrócenia. Proszę, naucz nas tego dnia swoim słowem.

Wiemy, że ma moc. Pomóż nam nie gasić mocy Twojego Ducha działającego w naszych sercach i życiu. Dlatego odważnie i z dziękczynieniem o to wszystko prosimy w imię Chrystusa, naszego Zbawiciela, amen.

Cóż, idziemy dalej. Zaczęliśmy ponownie zajmować się historią ostatnim razem, po naszym wyprawie do literatury mądrościowej, i przeszliśmy od podziału królestwa aż do czasów Eliasza. Być może pamiętacie, że było to pierwsze 75 lat tak zwanego podzielonego królestwa.

I tak dla krótkiego przeglądu, ile różnych dynastii chcę, żebyś znał w Królestwie Północnym? Zgadnij cztery, tak, zgadza się. I rozmawialiśmy o pierwszych trzech. Jakie one były? Możesz przemycić podgląd.

Nie, to nie jest zapowiedź, recenzja. Jeśli spojrzysz na swoje notatki, kto zapoczątkował pierwszą dynastię w Królestwie Północnym? Zaczyna się od J. Jeroboama, syna Nebata. Za nim podążał, zaczynający się na B. Czy ktoś pamięta? Czy ktoś ma notatki? Za chwilę zamieszczę tutaj wykres, ale chcę tylko zobaczyć, gdzie jesteśmy.

Tak, Christina. Tak, Basiu, dobrze. A trzeci, Omri, jest wspaniały.

OK, podzielone królestwo, koniec Królestwa Północnego. Oto wykres, na który patrzymy i musimy znaleźć mój wskaźnik. Ostatnim razem przeszliśmy przez Jeroboama, dynastię Baszów, i dostaliśmy coś w rodzaju Omriego na stole z jego synem Achabem.

I oczywiście Achab i Izebel są niestety najbardziej znani, ponieważ to oni byli odpowiedzialni za import kultu Baala jako religii państwowej. I taki był oczywiście kontekst, w którym Eliaz został powołany do posługi. W szczególności mamy do czynienia z konfrontacją pomiędzy Eliaszem a prorokami Baala i Aszery na Górze Karmel.

W tym miejscu zakończyliśmy ostatnim razem. Powiem ci, dokąd dzisiaj jedziemy. Skupimy się dzisiaj na Królestwie Północnym, dobrze? Więc jeśli myślisz sobie, co się stało z tymi wszystkimi facetami? Dotrzemy tam, jeśli Pan pozwoli, za tydzień od dzisiaj, kiedy wrócimy po wakacjach wielkanocnych.

Zajmiemy się tym i kilkoma innymi, a my zajmiemy się Królestwem Południowym. Jednak naszym dzisiejszym celem będzie ponowne rozpoczęcie od Achaba, ponieważ

jest kilka wydarzeń, które są niezwykle ważne z punktu widzenia Achaba. Bardzo szybko przejdziemy od Achaba do Jehu.

On będzie znaczący. Następnie przejdziemy do Jeroboama II. Oczywiście w Piśmie Świętym nie jest nazwany drugim Jeroboamem, ale jest drugim Jeroboamem, który się pojawia.

Dlatego tak go nazwiemy, aby odróżnić go od Jeroboama, syna Nebata. I wreszcie cała bateria królów, która nie trwała zbyt długo, 2 Księga Królewska, rozdział 15. Jeśli czytałeś to dzisiaj, wiesz, że okropności końca Królestwa Północnego są sprawiedliwe, mam na myśli, panuje bałagan.

Wydaje się, że na tym i tamtym obszarze panują konflikty społeczne i podziały. Więc jest strasznie blisko upadku Północy. Chcemy także skupić się trochę na, cóż, porozmawiamy także o Elizeuszu, ale chcemy przyjrzeć się kontekstowi naszego pierwszego z piszących proroków, Ozeasza, Amosa i Jonasza.

A dzisiaj, gdy będziemy rozmawiać o niektórych międzynarodowych władcach, którzy odegrali znaczącą rolę w tamtych czasach, położymy podwaliny pod zrozumienie niektórych rzeczy, szczególnie dotyczących Jonasza. Za około półtora tygodnia będziemy zbliżać się do Jonasza. Więc w tym kierunku dzisiaj pójdziemy.

Zróbmy trochę z naszymi głównymi potęgami międzynarodowymi. Ponownie próbuję podać pewne tło, w które można wstawić wersety, które czytasz, szczególnie w 2 Księdze Królewskiej i paralele w Księdze Kronik. Assyria to przede wszystkim niektóre nazwy, które już znamy.

Warto zwrócić uwagę na Salmanasara III. Czytacie w Starym Testamencie paralełę materiału z Salmanasara III, który wspomina o domu Omriego, wspomina Achaba. Jest też bardzo interesujący mały stojący kamień.

Teraz już wiesz, że te rzeczy nazywają się stelami. Stojący kamień wskazujący G, który przybywa, aby złożyć daninę Salmanasarowi. Powtórzę: czytaliście to w paralelach Starego Testamentu.

Trochę ruszam dalej. Mamy też Tiglat-Pileser III. Jeśli nie jesteś zadowolony z napisania tego wszystkiego, możesz sobie z tym poradzić na dwa sposoby. Możesz zrobić to samo, co robi tekst biblijny.

Cóż, czasami nazywają go Pul. Tak więc, kiedy czytasz Pul, to jest Tiglat-Pileser III. Możesz też po prostu napisać TP3.

Tekst biblijny tego nie robi, ale to krótki sposób mówienia o Tiglat-Pileserze III. O nich też powiem trochę więcej. Następnie, tuż pod koniec Królestwa Północnego, mniej więcej w roku 722, kiedy Królestwo Północne miało upaść, mamy te dwa imiona, Salmanasar V i Sargon II.

Obaj są ważnymi postaciami. Oba się pojawiają, cóż, TP3 także pojawia się w tekście biblijnym. Obecnie Asyria od wieków zbliża się do potęgi.

Począwszy od IX wieku, liczba ta rośnie, a zwłaszcza w VIII wieku, będą szczególnie potężni, gdy zniszczą Królestwo Północne. Cóż, po pierwsze, ponieważ sprawia, że Królestwo Północne będzie całkowicie podporządkowane i będzie im składane hołd, ale potem też wezmą ich do niewoli. Aby dać wam mały przedsmak tego, jacy byli Asyryjczycy, zdecydowałem się przeczytać wam krótki fragment pomnika wzniesionego przez Ashera Nassera Pawła II.

Teraz będzie poprzedzał Salmanasara III, ale trzymajcie się tego. Właściwie, jeśli chcesz dokładnych dat, są to lata 883 do 859, cokolwiek to jest warte. Ale czytam to wam, ponieważ mam nadzieję, że da wam to poczucie terroru, jaki mogła wywołać dla Izraelitów perspektywa Asyrii i kontroli asyryjskiej.

W porządku? Mogą nie mieć zbyt dobrej reputacji. To mogłoby wyjaśniać, dlaczego ktoś taki jak Jonasz, któremu powiedziano, a my będziemy go studiować za około półtora tygodnia, ktoś taki jak Jonasz, któremu powiedziano, udaje się do Niniwy i prorokuje. Może kiedy już o tym pomyślimy, zrozumiemy, dlaczego Jonasz pobiegł w przeciwnym kierunku i skierował się na zachód, a nie na wschód.

Po prostu słuchaj. To przechwałka Ashera Nassera Paula. obdzierałem ze skóry. A tak przy okazji, co to znaczy obdzierać kogoś ze skóry, FLAY? Ktoś wie? To nie jest całkiem miła rzecz.

Nick, tak naprawdę chodzi o odcięcie im skóry. To dość brzydka rzecz, ok? Obdarłem ze skóry wszystkich przywódców, którzy zbuntowali się, i pokryłem filar ich skórą – niektórych zamurowałem w obrębie filaru.

Niektórych wbiłem w słup na palach. Innych przywiązałem do palików otaczających filar. A to jest jego pomnik za przechwalanie się tym wszystkim, co robi, prawda? Obdarłem ze skóry wielu w granicach mojej własnej ziemi.

Innymi słowy, nie tylko wrogowie, ale ludzie, którzy zbuntowali się przeciwko niemu. Rozłożyłem ich skóry na ścianach i odciąłem kończyny oficerom, którzy się zbuntowali. To nie jest zbyt wesoła sprawa.

I znowu tylko mały kawałek. Och, to zła gra słów, jeśli mówimy o lataniu. Przepraszam.

Przepraszam. Ale daje tylko mały obraz tego, dlaczego Izrael, a zwłaszcza prorok z Izraela o imieniu Jonasz, nie byłby tak naprawdę podekscytowany możliwością przekazania temu ludowi jakiegokolwiek przesłania od Pana. I oczywiście, kiedy zrobimy Jonasz, zrozumiemy jeszcze więcej, ponieważ natura tego przesłania jest dość znacząca.

Cóż, jeszcze kilka rzeczy, o których chcemy sobie przypomnieć. Nadal chcemy, aby na ekranach naszych radarów pojawiał się nazwisko Ben-Hadad, ponieważ także o nim czytacie. A potem Ben-Hadad zostaje zamordowany przez faceta o imieniu Hazael.

Jeśli czytałeś swoje porównania w Starym Testamencie, inny bardzo ważny tekst został odkryty właśnie w 1992 roku w Dan. Wiemy teraz, że Dan znajduje się w północnej części kraju, ponieważ sprawdziliśmy naszą historię i geografię i widzieliśmy to tam. Nawiasem mówiąc, kiedy pracowała tam koparka z Tel Dan, późnym popołudniem, słońce świeciło dokładnie tak, jak trzeba.

Już mieli zamknąć wykopaliska na ten dzień, a kobieta, która była na miejscu, o ile dobrze pamiętam, robiła tam zdjęcia. Tak się złożyło, że zauważyła, ponieważ cienie dobrze rzucały swoje rzeczy, że był tam kamień, kamień, na którym był napis. I właściwie w następnym roku, nie tylko 1992, ale także 93, odnaleziono fragmenty tego napisu, a to, co jest na nim, jest, lub powinienem powiedzieć, w zasadzie przechwałką ze strony Hazaela, rzekomo w o tym, co uczynił domowi Dawida i Izraelowi.

Jest wiele powodów, dla których jest to ważne. Przeczytaj swoje porównania w Starym Testamencie, aby to zrozumieć. Właśnie myślałem, że źle przeliterowałem annały.

W porządku. W każdym razie jest to tylko mały przypis dla tych z Was, którzy kontynuują studia biblijne lub interesują się tego typu rzeczami. Istnieje cała szkoła myślenia, która twierdzi, że tak naprawdę nie było dynastii Dawida.

Czy mówiłem już o tym? Myślę, że tak, gdy mówiłem o niektórych monumentalnych budynkach w Jerozolimie z czasów Dawida. W każdym razie cała szkoła myślenia, zwana minimalistami, twierdzi, że to naprawdę nie był dom Dawida. Tak naprawdę nie było dynastii Dawida.

Tak naprawdę nie było króla Dawida i króla Salomona, którzy mieliby jakiegokolwiek znaczenie. Wszystko to zostało zmyślane i zmyślane kilka wieków później, aby dać

Izraelowi kawałek historii. Cóż, co jest fascynujące, to inskrypcja Tel Dan pochodzi z IX wieku i odnosi się do domu Dawida.

A ten facet z Chazael, z Syrii, który ma na imię Chazael, przechwala się faktem, że unicestwił dom Dawida, króla domu Dawida i króla Izraela. A teraz małe zamknięcie tej dyskusji. Nie musisz robić notatek w tej części. Przy okazji, to dla ciebie.

To jest dla twojej własnej pomocy, kiedy czytasz małe fragmenty artykułów na temat religii, które się pojawiają, a które zawsze obalają historyczność Biblii. Ten napis jest dla nas bardzo pomocny.

Przeciwnicy mówią: cóż, to tylko fałszerstwo. Nie bierz tego, to nie zadziała. Jeden z najlepszych epigrafów na świecie, nazywający się Anson Rainey, twierdzi, że to nonsens, prawda? W każdym razie powiedz Danowi napis; bardzo pomocne.

Mam gdzieś tutaj jego zdjęcie. Ale muszę państwu również powiedzieć, że Egipt nadal jest na scenie, ale nie jest tak potężny. To Assyria i Syria utrudniają życie w tym czasie.

Ale tam na dole zawsze jest Egipt. I oczywiście Egipt będzie jednym z miejsc, do którego aspiruje największe imperium asyryjskie, gdyż chce ono kontrolować spichlerz Bliskiego Wschodu. W porządku, oto Jehu, Salmanasar III, znowu, teraz trochę się cofamy.

Jest też Jehu składający hołd Salmanasarowi. Oto nasz napis Tell Dan, ok? Masz tutaj Beit David. Gdzie to jest, właśnie tam, ok? I jest ładnie, z bliska, podświetlony, abyśmy mogli to zobaczyć, bardzo pomocny. Powtarzam, jest to w języku paleo-hebrajskim, więc dla tych z Was, którzy mogą uczyć się hebrajskiego, nie są to hebrajskie litery, które widzimy dzisiaj w Biblii hebrajskiej.

To jest starsza forma. Czyta się od prawej do lewej, więc oto pierwsze trzy litery, Beit, w zasadzie DVD, a to nie jest DVD, to David, OK? Ludzie mogą to czytać na inne sposoby, ale po prostu uwierz mi na słowo lub przyjdź i weź udział w zajęciach z hermeneutyki biblijnej, podczas których omawiamy te kwestie szerzej. OK, musimy iść dalej.

Mapa, zawsze trzeba mieć mapę tych rzeczy. To tylko po to, żeby dać nam trochę wyobrażenia o ówczesnych supermocach i o tym, do czego aspirowali. Oto Assyria pod rządami Salmanasara III, o której właśnie rozmawialiśmy, bo to on kazał Jehu złożyć mu daninę.

Zauważcie, że w tym momencie Samaria jest nadal poza ich kontrolą, jasne? Samaria jest tutaj na dole, Salmanasar III zbliża się do tego punktu, ale wyciąga swoje macki.

Zanim dotrzemy do Tiglath Pileser III, wszystko będzie pod ich kontrolą. I nawet Jerozolima będzie płacić daninę.

Jeszcze nie polegli, ale zamierzają złożyć hołd. I w końcu, kiedy dotrzemy do późniejszej osoby, Asarhaddona, kontrola również przechodzi na dół. No cóż, jedno słowo o Południu, a potem, jak powiedziałem, resztę czasu spędzimy dzisiaj w Królestwie Północnym.

Później dogonimy południe. Ale musimy porozmawiać o Jehoszafacie, ponieważ Jehoszafat to robi, coś, Jehoszafat jest interesującym facetem. To dobry człowiek, dobry król.

Jedną z jego głównych kwestii jest wysyłanie ludzi, aby nauczali Tory. Wysyła Lewitów, wysyła kapłanów, nauczają Tory po całym kraju. Pozbywa się wszystkich śmieci, które tam były.

Ale robi coś, co jest trochę głupie. Zawiera sojusz z Królem Północy. I dlatego dzisiaj o nim rozmawiamy, ponieważ między nimi będzie istniała więź polityczna.

Jedną z rzeczy, które zamierza zrobić, będzie wydanie syna za kobietę z Północy o imieniu Atalia. To przygotuje grunt pod naprawdę brzydkie rzeczy, którym przyjrzymy się za tydzień, dobrze? Więc to jest błąd numer jeden. Prawdopodobnie robi to, ponieważ na pierwszy rzut oka Królestwo Północne wygląda na potężniejsze.

Jest większy, zamożniejszy, mają dużo do zaoferowania. Mieli dobry kontakt z Fenicją i sprowadzili to wszystko. Królestwo Północne wygląda nieźle.

Pamiętajcie, że ciągle do tego wracamy. Ludzie nabierają się na to, co wygląda dobrze, kosmopolitycznie, wygląda na to, że w jakiś sposób zapewni mi awans. I to jest prawdopodobnie jeden z powodów obecnego sojuszu Jehoszafata z Północą i Achabem.

Ale w każdym razie, jak powiedziałem, dobre rzeczy to jego reformy, usunięcie wyżyn, pozbycie się słupów aszery i wysłanie nauczycieli Tory. Bardzo ważne rzeczy się dzieją. Nie mogę w żaden sposób umniejszać znaczenia tego.

Powołuje także sędziów. Mała uwaga: wielokrotnie mówiłem, jak ważne są imiona. Imię Jehoszafata oznacza „Pan osądził”.

Z jego imieniem powiązane są niektóre rzeczy, które, co ciekawe, ostatecznie robi, co z pewnością potwierdzają pisma święte. Jak widać, First Chronicles rozwija scenę Jozuego nieco bardziej, jak widać, nawet po uwzględnieniu tych odniesień. I to jest dobry czas.

To dobry czas dla Południowego Królestwa. To czas dobrobytu. To czas względnego spokoju.

Jednakże 19. rozdział 1 Kronik wskazuje nam również, że jego sojusz z Północą nie był czymś, z czego Pan był zadowolony. I możemy zrozumieć dlaczego. Północ jest zalana kultem Baala.

Muszę to po prostu jeszcze raz powiedzieć. Wiem, że już to mówiłem. Achab i Izebel uznali kult Baala za religię państwową.

Co więc, do cholery, robi Jehoszafat, zawierając z nimi sojusze? A jednak to robi. Cóż, teraz ruszymy na północ i spędzimy resztę czasu na północy. Mamy Achaba i już odkryliśmy, że Achab jest z gruntu złą osobą.

Przyjrzymy się tylko kilku rzeczom, a dokładnie trzem, trzem wydarzeniom, które dają nam wgląd w życie Achaba na różne sposoby. Pierwsza to sprawa o charakterze międzynarodowym. „Pierwsza Kronika”, przepraszam, mam na myśli „Drugą Księgę Królewską”, rozdział 20, nie, spróbujmy jeszcze raz.

Pierwsza Księga Królewska, rozdział 20, dobrze to ujęłam. Rozdział 20 Księgi Królewskiej mówi nam, że odniósł całkiem spory sukces, przynajmniej w tym konkretnym momencie. Pokonuje Achaba i Ben-Hadada.

Nie śpicie? nie jestem. Achab pokonuje Ben-Hadada, króla Asyrii. W każdym razie, według ogólnych zasad wojny, powinien być pozbyć się Ben-Hadada.

Wypuszcza go na wolność. I Bóg posyła proroczy głos, aby go ostrzec. Prorok odgrywa małą przypowieść o byciu rannym itd. i mówi królowi, że gdy król przechodzi obok, oto co mi się przydarzyło, ponieważ straciłem kontakt z kimś, kogo miałem strzec, i oczywiście król jest zły, a potem prorok mówi: To ty, nie postąpiłeś z Ben-Hadadem tak, jak powinienes.

W każdym razie tam toczy się ciągła wojna, ale chcę, żebyście w pewnym sensie przypomnieli sobie, że Achab jest tak niegodziwy, a widzieliśmy już, jak całkowicie nie podobał się Panu. Mimo to Bóg w dalszym ciągu posyłał do niego proroków. On posłał Eliasza, a teraz wysyła tych anonimowych proroków.

Nieustannie próbuje się złapać Achaba. Jeśli chodzi o jego życie prywatne, jeśli w ogóle istnieje coś takiego jak życie prywatne, widzimy tu także kilka bardzo brzydkich rzeczy, ponieważ wpada w szal, gdy nie może zdobyć winnicy Nabota.

Być może znasz tę historię, która znajduje się w 21 rozdziale 1 Księgi Królewskiej. Odwraca twarz do ściany, jest tam napisane, że jest ponury i zły. To znaczy, w zasadzie ten facet jest drażliwym, zepsutym człowiekiem.

Izebel na ratunek. Co ona robi? To jest naprawdę podstępne zło. Co robi Izebel, aby Nabot mógł otrzymać swoją nagrodę? Przykro mi, Achab może mieć winnicę Nabota. Chris, trzymałeś rękę w górze? Tak, kazała go zabić, ale czy zauważyłeś, jak ona to robi? To naprawdę przykre. Mówi, ogłasza post.

Innymi słowy, przygotuj coś o naprawdę religijnym wyglądzie, prawda? A potem dwie osoby oskarżają go o to, że przeklął Boga. To znaczy, to paskudna rzecz. Używa Tory w najstraszniejszy sposób, aby doprowadzić do śmierci Nabota, aby Achab mógł mieć swoją winnicę.

I oczywiście, kiedy to wszystko się stanie, zostanie w tej kwestii wypowiedziane proroctwo, i to uderzające. Eliasz mu mówi w wersecie 21: Sprowadzę na ciebie nieszczęście. Werset 22: Uczynię twój dom podobnym do domu Jeroboama, Sodomy i Nebata.

W wersecie 23 psy zamierzają pożreć Izebel pod murem Jizreel. Psy będą jeść tych, którzy umrą w mieście, należących do Achaba, a ptaki powietrzne będą żerować na tych, którzy umrą na wsi, w możliwie najbardziej haniebnym sposób. Ci z was, którzy napisali artykuł z Księgi Przysłów na temat przysłówia, które mówi, że temu, kto naśmiewa się ze swego ojca, oczy wyłupią ptaki powietrzne.

Jest to tak haniebne, jak możesz sobie wyobrazić, ponieważ tej osobie nie jest pochowany. Podobnie i w tym przypadku nie ma tu żadnego honoru. I wtedy zauważyłem werset 25: nigdy nie było człowieka takiego jak Achab, który zaprzedał się, aby czynić zło w oczach Pana, namawiany przez swoją żonę Izebel.

Zachowywał się w najbardziej niegodziwy sposób, ścigając bożków. Mów o paskudnym epitafium. To jest jeden z nich, OK, najgorszy sposób.

No cóż, w końcu trzecia mała winieta, której się przyjrzymy. Są też inne rzeczy, ale to są trzy, na których chcemy się skupić: czy rzeczywiście jest to sojusz z Jehoszafatem. I chcę spędzić z tym trochę czasu. Co się dzieje? Kto jest teraz wrogiem? Przeciwno komu są sprzymierzeni? Jaka jest logiczna odpowiedź? Syria, prawda.

Są sprzymierzeni przeciwko Syrii. Nic dziwnego, że był ten ciągły konflikt tam i z powrotem, rozdział 20 i tak dalej, i tak dalej. Teraz Jehoszafat został przekonany, aby walczył u boku Achaba.

Gdzie oni walczą? W końcu wyruszą i będą walczyć w odległym Gilead. Pamiętaj, że to zawsze ten punkt centralny. Będzie to źródłem konfliktu w całej naszej narracji o Jehu.

Ale w tym momencie są już w bramie miasta. Co się dzieje? Kim jest Micheasz? Zgadnij. Jest prorokiem, prawda? Jeśli wypowiada proroctwo.

Oto, jak toczy się narracja. Jehoszafat mówi: czy nie powinniśmy skonsultować się z prorokiem w sprawie tego, czy iść, czy nie? I wszyscy nadworni prorocy mówią: jasne, śmiało, będziesz walczyć, wygrasz, nie ma problemu, pokonasz każdego z tych Syryjczyków. A Jehoszafat naciska jeszcze trochę i mówi: A co powiesz na proroka Pańskiego? A co wtedy mówi Achab? Jest jeden taki w okolicy, ale nigdy nie mówi o mnie niczego, co mi się podoba.

Nienawidzę go. Ale Jehoszafat trochę szturcha. I tak przyprowadzają Micheasza, a posłańcy, którzy idą po Micheasza, mówią: Oto, co mówili prorocy, podtekst, lepiej powiedzcie to samo.

Micheasz mówi, że mogę mówić tylko w imieniu Pana. Ale przychodzi do Achaba i co mówi? Przede wszystkim mówi dokładnie to, co powiedzieli wcześniejsi prorocy, naśladując ich: idź i odnieś sukces. Ale coś w jego tonie zdradza, że to nieprawda.

Ponieważ Achab mówi: Zaklinam cię, abys mówił mi prawdę. A co wtedy mówi Micheasz? Przeczytajmy tekst. Jest raczej mocny.

W wersecie 17 rozdziału 22, „Pierwsza Królewska”, widziałem całego Izraela rozproszonego po wzgórzach jak owce nie mające pasterza. Oznacza to, że nie mają już swojego króla, a pasterz jest dla niego postacią. To właśnie spotka Achab.

On umrze. Ale idźmy dalej. Król Izraela, czyli Achab, mówi do Jehoszafata: Czy nie mówiłem ci, że nigdy nie prorokowałem o sobie nic dobrego? Ale Micheasz idzie dalej i ujrzałem Pana siedzącego na swoim tronie, a wszystkie zastępy niebieskie stały wokół niego po jego prawej i lewej stronie.

I rzekł Pan: kto zwabi Achaba, aby zaatakował odległy Gilead i udał się tam na śmierć? Jeden sugerował to, drugi tamto. I wreszcie duch. Wiem, że twój NIV mówi o duchu, ale jest tam określony artykuł. W końcu duch wystąpił, stanął przed Panem i powiedział: Zwabię go. Będę duchem kłamliwym w ustach wszystkich proroków.

Odniesiesz sukces – mówi Pan. Idź, zrób to. Dlatego teraz Pan włożył ducha kłamliwego w usta wszystkich tych proroków. Pan zdecydował o nieszczęściu dla ciebie.

Teraz po prostu siedzisz i myślisz: cóż, to nudne. Pomyśl o tym, co się dzieje. Przede wszystkim Micheasz miał tutaj wizję nieba.

I jest taka interakcja w niebie. I wiąże się to z pewnym oszustwem. Wychodzi duch, któremu Bóg pozwala kłamać.

I bądź duchem kłamliwym w ustach wszystkich proroków. Zauważasz, co się dzieje. Chociaż Micheasz mówi to Achabowi, co on robi? To znaczy, reakcja Achaba jest absolutnie fascynująca. Co robi Achab? Oznacza to, że w pewnym sensie traktuje tę wiadomość poważnie, ale nie do końca.

Co on robi? Świadczy to również o możliwej łatwowierności Jehoszafata. Czy idą na bitwę? Ilu z nich powie „tak”? Idą walczyć, prawda? Chociaż wiadomość była taka, że Achab zginie w bitwie pod Ramot w Gileadzie. Nadal idą.

Ale w jakim stopniu możemy zobaczyć, że być może Achaba w pewnym sensie zaniepokoiło to przesłanie? Co on robi? Chodzi w przebraniu, myśląc: Oszukam Pana; nie ma problemu, poradzę sobie z tym.

Mogę to udawać. A z drugiej strony, co każe Jehoszafatowi zrobić? Ubierasz się w królewskie szaty. Innymi słowy, jesteś osobą, którą wszyscy będą próbować zdobyć.

I oczywiście tak właśnie dzieje się na początku. Ponieważ powiedziano Syryjczykom, że ścigacie tylko króla Izraela. I myślą, że taki jest Jehoszafat, dopóki nie uda mu się ich przekonać, że nie jest królem Izraela.

Być może Jehoszafat będzie musiał to zrobić. Jeśli jest słabszym z tej dwójki w sojuszu, może się zdarzyć, że będzie musiał zrobić to, co każe mu Achab. Ale czy to nie fascynujące, że Achab zarówno traktuje to przesłanie poważnie, jak i tego nie robi? I w wyniku przypadkowego strzału łucznika traci tam życie.

I umrze w kałuży krwi. To wspaniała lektura, jeśli możesz zdjąć witraże i rozpoznać, że dzieją się tu naprawdę niesamowite rzeczy. Jeśli chodzi o ludzi, jakie jest właściwe słowo? Oszustwa, ludzkie plany i ludzkie podstępny.

Ponadto suwerenność Boga unieważnia to wszystko w tym procesie. W każdym razie to jest nasz przykład Achaba. Chciałem tylko dać wam trochę wyobrażenia o tym, jak wyglądały bramy miejskie.

Nawiasem mówiąc, to ten w Dan. Brama miejska z okresu izraelskiego. Oto, co odkryli archeolodzy.

Stoi tam jeden z naszych nauczycieli. Oto obszar. Tam właśnie znajdowała się platforma, na której prawdopodobnie ustawiony został tron króla lub kogoś zasiadającego.

I ludzie wtedy przychodzili i przynosili swoje prośby do tej osoby. Ponieważ znaleźli podstawę kolumny, która jest naturalna, zrekonstruowali prawdopodobnie scenę przy bramie miasta. Podstawy kolumn.

Filary, które w pewnym sensie podtrzymywałyby baldachim, ponieważ mogłoby być trochę ciepło. Ta osoba siedzi dokładnie pod tym miejscem. Składający petycję przechadzają się po całym brukowanym terenie.

Tam widać fragmenty ławki, na której mogli siedzieć także inni. Teraz tylko po to, żeby stworzyć dla ciebie małe połączenie. Innymi słowy, zaraz za tym, jeśli stoisz twarzą w twarz z tą bramą, po drugiej stronie placu, czyli tutaj, znajduje się pomieszczenie, w którym znaleziono napis Tel Dan.

Znaleziono go więc w okolicy bramy miejskiej w Dan. Cóż, musimy dalej podążać za Elizeuszem. Elizeusz jest jasnym światłem w niektórych strasznych rzeczach, które dzieją się w Królestwie Północnym.

Elizeusz otrzymuje podwójną porcję ducha Eliasza. Nie zamierzam czytać całego rozdziału 2 Księgi Królewskiej, ale jeśli jeszcze go nie przeczytałeś, kiedy to czytasz, zrób to z podniesionymi antenami, ponieważ jest to niesamowity kawałek stylizowanej, uporządkowanej literatury. Kiedy to czytasz, widzisz powtarzające się pewne wyrażenia, gdy Eliaz i Elizeusz powoli opuszczają Izrael w kierunku rzeki Jordan.

Ich interakcje z prorokami i ich interakcje między sobą są zawsze takie same. Ten sam język. Ponieważ idziemy gdzieś z Elaszem i Elizeuszem.

Elizeusz wie, że wydarzy się coś naprawdę niesamowitego, ale nie wie dokładnie co. Przekraczają rzekę Jordan. Jak przekraczają rzekę Jordan? To dzieli, prawda? A co wtedy dzieje się po drugiej stronie? Cóż, jeśli jesteś w Rozdziale 2, woda jest podzielona w Rozdziale 2, wersecie 8. Przechodzą przez suchą ziemię.

Mam nadzieję, że odczuwacie echa innych wydarzeń, w których zdarzały się przeprawy po suchej ziemi, zarówno Exodus, jak i przekraczanie rzeki Jordan do Ziemi Obiecanej. I wtedy Elizeusz mówi: Pozwól mi odziedziczyć podwójną część twojego ducha. I Eliaz mówi: Jeśli mnie zobaczycie, kiedy będę wzięty, to rzeczywiście się stanie.

Gdy szli i rozmawiali ze sobą, nagle pojawił się rydwan ognisty i konie ogniste i rozdzielili ich obu. I Eliaz w wicherze wstąpił do nieba. A potem otrzymuje podwójną porcję ducha.

Wraca nad brzeg Jordanu, przekracza go i w kolejnych czterech rozdziałach mamy do czynienia z kilkoma bardzo interesującymi cudami. Nie będę się nad nimi szczegółowo rozwodzić, ale chcę, żebyście coś zauważyli. Zwykle, gdy mówimy o tych dwóch prorokach, Eliaz trafia do największej prasy.

Ale jeśli spojrzysz na cuda zapisane w pismach świętych, Elizeusz jest tym, który ma całą masę cudów, których w rzeczywistości jest więcej i więcej pod względem ilościowym, jakościowym i jakościowym. Obydwa te cuda rzeczywiście wyglądają i obie osoby dokonujące cudów rzeczywiście również nie mogą się doczekać tego rodzaju rzeczy, których dokonuje Jezus. Nawiasem mówiąc, jeśli masz problemy z utrzymaniem czystości Eliasza i Elizeusza, to właśnie był problem.

Pamiętaj tylko, że J występuje przed SH w alfabecie. J jest tym, który żyje pierwszy. Elizeusz odziedziczy po Eliaszu.

Cóż, on zapewni żywność, on zapewni wodę. Karmi nawet 100 osób chlebem jęczmiennym. To w pewnym sensie przenosi nasze myśli do 6 Jana, prawda, kiedy Jezus nakarmi 5000 ludzi.

Wskrzesza zmarłego. Eliaz to zrobił. Elizeusz też to robi.

Być może pamiętacie tę narrację. Po prostu postaw tutaj Shunem. Ta kobieta i jej mąż, którzy przygotowali miejsce pobytu dla Elizeusza, gdy ten przechadzał się tam i z powrotem, a on chce mu się w jakiś sposób odwdziżyć.

Więc, mówi, co mogę dla ciebie zrobić? Krótko mówiąc, modli się, aby mieli syna i mają syna. Ale co się dzieje? Syn umiera, a Elizeusz przyjdzie z góry Karmel, przejdzie dolinę Jezreel i wskrzesi tego syna z martwych. Co dzieje się w Ewangelii Łukasza 7? Czy ktoś wie? Możesz to sprawdzić później.

Jezus przybywa do małego miasteczka zwanego Nain. Za chwilę pokażę wam mapę, żebyście mogli zobaczyć, jak niezwykle ważne jest to z punktu widzenia geografii. Jezus przychodzi do małego miasteczka zwanego Nain i jest tam kobieta, której syn właśnie zmarł.

Tak się składa, że została wdową. Jezus podchodzi i dotyka piwa, wchodząc w kontakt z nieczystością, na wypadek gdybyś tego nie zebrał, i syn zmartwychwstaje. Siedzi i żyje.

A co mówią ludzie? Och, moje gwiazdy i podwiązki, jest wśród nas prorok. To jedno ze określeń mojej babci. Pomyślałem, że cię trochę obudzę.

Mówią, że jest tu prorok. Dlaczego tak mówią? Ponieważ tuż za rogiem, jakieś 800 lat temu, to samo wydarzyło się, gdy Elizeusz wskrzesił kogoś z martwych. Za chwilę spojrzymy na mapę.

To głęboki cud. Ale zauważcie, że są to zapowiedź rzeczy, które miałby zrobić Jezus. Uzdrawia Naamana.

Jaki jest problem Naamana? On ma trąd, prawda? A on pochodzi z daleka, pochodzi z Syrii. On jest wrogiem. Czy to zrozumiałeś? To generał armii wroga.

Mała niewolnica, która została schwytana i mieszkała w jego domu, powiedziała: „Hej, naprawdę powinienes coś z tym zrobić i pojechać i zobaczyć, co możesz znaleźć w Izraelu, co ci pomoże”. Porozmawiaj o byciu świadkiem w ciemnym miejscu. Oto ona.

Naaman został uzdrowiony z trądu. Jezus uzdrawia także mnóstwo ludzi chorych na trąd. A potem mamy ten przypadek, w którym Elizeusz ma pewną wiedzę, która pozwala przechytrzyć wrogów.

W rzeczywistości dochodzi do tego, że król Syrii pyta: kim jest osoba, która jest zdrajcą? Kto przekazuje informacje? Kto mówi o wszystkich moich ruchach? A ludzie wiedzą, że to Elizeusz. W porządku. W każdym razie jedna z ostatnich rzeczy, które robi, ma charakter pośredni i chcemy po prostu przejść do rozdziału 9 Księgi Królewskiej.

Prorok Elizeusz przywołał człowieka z grona proroków. Ten ostatni facet będzie anonimowy, ale dowodzi nim Elizeusz, powinienem powiedzieć, że ma zlecenie. Zapnij płaszcz za pasek, zabierz ze sobą butelkę oliwy i jedź oczywiście do odległego Gileadu.

To tam toczą się wszystkie bitwy, a Jehu jest generałem armii. Gdy tam dotrzesz, poszukaj Jehu, syna Jehoszafata, syna Nimszego, idź do niego, oddal się od niego, oddal go od jego towarzyszy, następnie weź flaszkę, wylej oliwę na jego głowę i oznajmij: Namaszczam cię król nad Izraelem. Następnie otwórz drzwi i ucieknij, bo jego życie mogłoby być w niebezpieczeństwie.

Oto polecenie Elizeusza dla bezimiennego proroka. Bezimienny prorok mówi także coś innego. Zauważcie, kiedy Jehu wchodzi z nim do domu, poza zasięgiem słuchu wszystkich innych, jestem teraz w wersecie 6, prorok mówi, zgodnie z tym, co powiedział Elizeusz: Namaszczam cię na króla nad ludem Pańskim, Izraelem.

A teraz werset 7 i następne. Masz zniszczyć dom Achaba, twego pana. Pomszczę krew moich sług, proroków i krew wszystkich sług Pańskich przelaną przez Izebel.

Cały dom Achaba zginie. A potem w wersecie 9 uczynię dom Achaba podobny do domu Jeroboama, syna Nebata. Werset 10: Jeśli chodzi o Izebel, psy ją pożrą na działce w Jezreel i nikt jej nie pochowa.

Czy pamiętasz, jak Eliaz o tym mówił? Mamy więc tutaj do czynienia z proroczą ciągłością tego, co się wydarzy. To jest czyn Elizeusza, nie jego ostatni czyn, ale ostatni, któremu się przyjrzymy. Po prostu poznaję kontekst geograficzny historii, o której wspominałem przed chwilą; oto Shunem, w porządku? I znowu, jeśli pamiętacie, oto nasza Dolina Jezreel, główne pole bitwy.

Rozmawialiśmy już o tym. Oto Shunem, tuż za wzgórzem jest Nain. Trudno go dostrzec na białym druku.

Szunem, Nain. Prawdopodobnie całkowita odległość wynosi może 2 1/2, 3 mile. Może trochę więcej, jeśli musisz obejść górę.

To daje nam pewne pojęcie, dlaczego ludzie mówili, że był tu prorok, kiedy Jezus wskrzesił tego młodego człowieka z martwych. OK, warto pamiętać o jeszcze jednej rzeczy, jeśli chodzi o nasze namaszczenie Jehu: odległy Gilead znajduje się właśnie tutaj. Oto Jezreel, gdzie wszyscy przebywają, więc jako Jehu, i to jest opowieść, której przyjrzymy się za chwilę, gdy Jehu zostanie namaszczony tutaj, w odległym Gilead, zacznie jechać swoim rydwanem prosto w dół tam i w górę doliny, i widzą, jak nadchodzi.

Jak jeździ Jehu? Musisz to wiedzieć. To absolutnie niezbędne. Jak wygląda jazda Jehu? Szaleniec.

Wiedzą, że przyjeżdża z dużej odległości, bo – cytuję, nie cytuję – jeździ jak szaleniec. Jeśli więc kiedykolwiek będziesz chciał obrazić czyjeś prawo jazdy, gdy przejeżdża przez Boston, po prostu powiedz mu, że jeździ jak Jehu. Prawdopodobnie będzie to dla nich całkowicie stracone, ale tak czy inaczej będziesz się dobrze bawić.

Jak właśnie powiedziałem, rozdziały 9 i 10 rzeczywiście mówią nam o tym proroctwie oraz namaszczeniu i przyjsciu Jehu. Jeśli naprawdę chcesz zobaczyć w tym wszystkim szaloną część, tak, oto rozdział 9, werset 20.

Strażnik doniósł, że prowadzi jak Jehu, syn Nimszego. Jeździ jak szalony. W porządku.

Po powrocie Jehu opiekuje się nie tylko Izebel. W rzeczywistości jest to dość makabryczny rodzaj rzeczy. Jezebel wygląda przez okno i widzi, jak nadchodzi, i pyta: kto tam w górze będzie w zasadzie po mojej stronie? A więc niektórzy ludzie po prostu robią sobie zdjęcia przez parapet, prawda? Ona spada.

Jehu mówi: rzuć ją. Rzucili ją. Część jej krwi rozpryskała się na ścianę.

Konie deptały ją pod nogami. A potem Jehu, ponieważ jest taką miłą, wrażliwą i kochającą duszą, mówi, że wszedł i zjadł obiad. A potem mówi: zaopiekuj się tą kobietą.

Ale kiedy wyszli, znaleźli tylko jej dłonie, stopy i czaszkę. To naprawdę makabryczny, makabryczny obraz. A tak przy okazji, w międzyczasie zabił już także króla północy.

Zabił króla północy. Jezebel jest królową matką. Wyciera ją.

Co jeszcze robi? Całkowicie unicestwia dynastię Omriego. Co jeszcze robi? Pozbyłem się króla, syna Achaba. Pozbyłem się Izebel.

Zwróć uwagę na rozdział 10. W Samarii było 70 synów domu Achaba. Jehu napisał więc listy i wysłał je do Samarii.

Mówi w zasadzie: wybierz najlepszego i najbardziej godnego syna swojego pana, osadź go na tronie, a potem walcz o dom swojego pana. Ale oni są tak przestraszeni, że jest ich lista: administrator pałacu, gubernator miasta, starsi i strażnicy.

Mówią: uch, uch. Zrobimy wszystko, co nam każesz. To typy bez kręgosłupa.

Nie mają kręgosłupa. Jehu pisze więc drugi list. Jeśli jesteś po mojej stronie, weź głowy synów swego pana i przyjdź do mnie do Jezreel jutro o tej porze.

Co więc robią? Obcinają głowy wszystkim synom. Wrzucają je do koszy, ciągną i chowają u bram miasta. I w ten sposób Jehu pozbył się całej dynastii Achaba.

Król, królowa matka i wszystkich 70 synów już nie żyją. To nie jedyna rzecz, którą robi. Pozbywa się proroków Baala.

Ale jak on to robi? Czy to jest z przodu, wprost? Maryja? Tak, w pewnym sensie ich oszukuje. Co on ma na myśli, oszukując ich? Będziemy urządzać uroczystości ku czci Baala. Proszę, przyjdź.

To będzie po prostu najlepsze oddawanie czci Baalowi, jakiego kiedykolwiek doświadczyłeś. Prawidłowy? A potem oczywiście w wersecie 19 tekst mówi, że Jehu

działał podstępnie, chcąc zniszczyć sługi Baala. Mówi do swoich pomocników: Rozejrzyj się.

Uważajcie, aby nie było z wami żadnych sług Pańskich. A potem wystawia ludzi na zewnątrz, resztę wysyła do środka i mówi: Wejść i zabij ich, i nie pozwól nikomu uciec. Tak zakończył się kult Baala.

Werset 28: Jehu zniszczył kult Baala. Jednak tutaj jest problem. Oto jednak.

Nie odwrócił się od grzechów Jeroboama, syna Nebata, i od kultu złotych cielców. A więc ostatnie, jakie jest właściwe słowo? Jury w sprawie Jehu jest takie, jak mówi tekst: Jehu nie dbał o to, by całym sercem przestrzegać prawa Pańskiego. W rezultacie Chazael zaczyna obezwładniać Izraelitów i niszczyć kawałki północnego królestwa.

Cóż, to jest Jehu. Mamy jeszcze trochę do zrobienia. Musimy teraz przejść przez dynastię Jehu do upadku północnego królestwa.

Aby to zrobić, przejdziemy najpierw do rozdziału 14, przypominając tylko, że za tydzień od dzisiaj zajmiemy się sprawami południowego królestwa. Jeroboam II i znowu drugi w swoim rodzaju cudzysłówie. Jestem w 14 rozdziale 2 Księgi Królewskiej i chcę po prostu przeczytać dla was werset 20.

Co chcę dla Ciebie przeczytać? Wersety od 23 do 25, ponieważ są w pewnym sensie pomocne. W 15 roku Amazjasza, syna Jehoasza, króla judzkiego, Jeroboam, syn Jehoasza, panuje 41 lat, zostaje królem w Samarii, panuje 41 lat. Czasami jesteśmy zmęczeni, gdy mamy osiem lat prezydentury.

To jest 41 lat. Pomyśl o tym. Czynił zło w oczach Pana.

Ale zwróć uwagę na werset 25. Po wydaniu mu wyroku moralnego jest on złoczyńcą. Werset 25 mówi, że to on przywrócił granice Izraela od Lebohamath, które jest daleko na północy, aż do Morza Araby, Morza Martwego.

Zgodnie ze słowem Pana, wypowiedzianym przez jego sługę Jonasza, syna Amitaja, proroka z Gat-Hefer. Czy to dla ciebie jakieś kanoniczne dzwonki? Kiedy za około półtora tygodnia będziemy czytać naszego proroka Jonasza, odkryjemy, że jest on synem Amittai. Prawdopodobnie jest tak samo, Jonah.

Nie wszyscy się z tym zgodzą, ale myślę, że to właśnie ten syn prawdopodobnie nas przekonuje. Zatem Jonasz prorokował w tym konkretnym momencie i powiedział coś o przywróceniu tego, coś, co nie pojawia się w naszym spisany prorocztwie o

Jonaszu, zgodnie ze słowem Pana , Bóg Izraela. Mamy więc kilka interesujących rzeczy, które dzieją się pod rządami Jeroboama II.

To bardzo pomyślny czas. Ponownie, na pierwszy rzut oka wygląda to naprawdę dobrze, a mimo to dzieje się tam całe mnóstwo zła. Ozeasz i Amos również będą prorokować w tym czasie i obaj nie mają zbyt miłych rzeczy do powiedzenia na temat Jeroboama.

Kiedy będziemy mówić szczególnie o Amosie, będziemy mieli do czynienia z ciekawymi powiązaniami pomiędzy Jeroboamem, synem Nebata, czyli Jeroboamem I i Jeroboamem II. Amos, odpowiednik bezimiennego proroka z Judy. Ale trzymaj się tego.

Nadchodzi. W porządku. Gdzieś tutaj mamy odpowiedź „tak”.

Jeśli przeczytasz 2 Królów 15, zrozumiesz, jak rozpaczliwa stała się sytuacja w północnym królestwie. W porządku? Prawdopodobnie chodzi o to, o czym mówiłem na początku zajęć, że samo królestwo północne uległo rozpadowi. I tak wszystkie wymienione osoby, Azariasz, Zachariasz, Szalem, Menachem, król Izraela, aż do końca, Pekachiasz, Pekach, wszyscy ci goście prawdopodobnie nie rządzą całym królestwem.

Prawdopodobnie jest to podzielone na sekcje i zajmują się różnymi częściami. Ale jest to czas całkowitego, całkowitego rozkładu z wielu powodów. Sojusz z Syrią, który mam na drugim miejscu, jest czymś, czym zajmujemy się następnym razem, ponieważ po prostu szybko to tutaj zanotuję.

Podczas całego tego ostatniego zestawu królów nadejdzie moment, w którym królestwo północne będzie chciało połączyć siły z Syrią. Robią to i to spowoduje, że Juda zwróci się do Asyrii. Czy to ma sens? Innymi słowy, mały Juda przemawia do superpotęgi Asyrii.

Całe to interesujące geopolityczne współtowarzysze będą podstawą fascynującego proroctwa w Księdze Izajasza. Dojdziemy do tego później. W każdym razie, Tiglacie Pileserze III, najedziemy północ i przeczytamy o tym wszystko w paralelach Starego Testamentu.

W rozdziale 17 Księgi Królewskiej znajdujemy bardzo otrzeźwiające stwierdzenie. Przeczytam dla Was większość, bo dzięki temu wiemy, co się dzieje. Rozdział 17, werset 3, przede wszystkim Salmanasar, król Asyrii, przybył, aby zaatakować Ozeasza.

Był wasalem Salmanasara. Ale teraz nadchodzą szczypce. Król Asyrii odkrył, że Ozeasz był zdrajcą.

Dlatego pochwycił go Salmanasar. To są większe sprawy polityczne, w ramach których mały Izrael stara się przetrwać. Wreszcie w wersecie 7 znajdujemy nasze oświadczenie potępiające.

Stało się to wszystko dlatego, że Izraelici zgrzeszyli przeciwko Panu, swemu Bogu. I mam zamiar czytać dalej. I nie pozwól, żeby to tak po prostu przeszło ci przez głowę.

Niech to głęboko zapadnie w pamięć, jeśli chodzi o głębię tego, co robili. Czciłi innych bogów. Postępowali zgodnie ze zwyczajami narodów, które Pan wypędził przed nimi.

W wersecie 9 Izraelici potajemnie postępowali przeciwko Panu, swemu Bogu, co było niewłaściwe. Zbudowali sobie wyżyny we wszystkich swoich miastach. Postawili święte kamienie i słupy aszery na każdym wysokim wzgórzu i pod każdym rozłożystym drzewem.

Na każdym wyżynie palono kadzidło. Czynili niegodziwe rzeczy, które drażniły Pana. Oddawali cześć bożkom, chociaż Pan powiedział, że nie powinniście tego robić.

Bóg ostrzegał Izrael i Judę poprzez swoich proroków i widzących, w kółko, w kółko, jak widzieliśmy. Ale oni nie chcieli słuchać. Byli tak samo twardego karku jak ich ojcowie, którzy nie ufali Panu, swemu Bogu.

Odrzucili jego dekrety. Odrzucili przymierze. Teraz, werset 16, trochę pominąłem.

Porzucili wszystkie przykazania Pana, Boga swego, i uczynili sobie dwa bożki odlane w kształcie cielców, słup Aszery, kłaniający się wszystkim zastępom gwiaździstym. Oddawali cześć Baalowi. Ofiarowali swoich synów i córki w ogniu.

Uprawiali wróżby i czary, zaprzędali się złu w oczach Pana, prowokując Go do gniewu. Dlatego Pan bardzo się rozgniewał i usunął ich sprzed swego oblicza. Wiem, że słuchając tego recitalu, po prostu mówisz: cóż, to trochę nudne, ponieważ powiedziałeś te rzeczy jakieś trzy razy.

Pisma mówią to dobitnie, abyśmy mogli zobaczyć, jak obrzydliwa jest ta cała sprawa w oczach Boga. Zrobili każdy rodzaj bałwochwalstwa, w jaki mogli się zaangażować. Coś w rodzaju powtórki z Księgi Sędziów, prawda, kiedy widzieliśmy, jak coraz głębiej i głębiej pograżali się w grzechu.

I oczywiście nie myślcie ani przez chwilę, że jest to dla nas obca sytuacja. Istnieje wiele sposobów, dzięki którym możemy zobaczyć nasz własny kontekst, zagłębiając się coraz głębiej i głębiej w rzeczy, które robiły otaczające nas narody, i my też w ten

sposób popadamy. Co to jest tragedia? Tragiczny aspekt tej sytuacji dla historii Izraela przedstawimy dalej.

Król Asyrii ma swoją politykę. To interesujące. Będzie to takie, które Imperium Perskie później unieważni.

Ale w każdym razie Asyryjczycy, aby w pewnym sensie zniszczyć poczucie tożsamości, wyprowadzili ludzi ze swojej ziemi. I o to właśnie chodzi w moim małym zestawie strzałek. Podmioty narodowe odnajdywały swoją tożsamość w relacji z ziemią.

Dziś nawet tego nie rozumiemy, bo jesteśmy kulturą mobilną. Wszyscy cały czas się wszędzie przemieszczają. Ale gdybyśmy pojechali do innych części świata, gdzie ludzie naprawdę są związani ze swoją ziemią i swoim dziedzictwem kulturowym związanym z tą ziemią, moglibyśmy to zrozumieć trochę lepiej.

To też była wtedy prawda. Uważają więc, że kiedy Asyryjczycy się pojawiają, możemy w dużym stopniu zniszczyć poczucie tożsamości tego ludu, po prostu wyrывая ich z ziemi, zabierając, przesiedlając gdzie indziej, a następnie rujnując tożsamość tych ludzi poprzez zmianę położenia ich do tego, co było Królestwem Izraela. Zatem jest to cały ruch populacji mający na celu zrujnowanie tożsamości i narodowego poczucia tego, kim są.

Wchodzi w to jeszcze jedna rzecz, a gdy czytasz resztę rozdziału 17, staje się bardzo jasne, że nie tylko ziemia i tożsamość były ważną sprawą, ale także bogowie tych ludzi byli postrzegani jako lokalni. Inaczej mówiąc, część ich tożsamości w danym miejscu, na danej ziemi. Takie jest tło tego, co dzieje się w drugiej połowie rozdziału 17.

Dlaczego importują kapłanów Jahwe? Cóż, pozwól, że ci poczytam. Król Asyrii, werset 24, sprowadził wszystkich tych ludzi i przesiedlił ich z powodów, które właśnie próbowałem ci przedstawić. Werset 25: kiedy tam zamieszkali po raz pierwszy, nie czcili Pana.

Wysłał więc na nich lwy, które zabiły część ludu. Co on mówi, gdy donoszono o tym królowi Asyrii? No cóż, dzieje się tak dlatego, że nie wiedzą, jak czcić tego boga, który należy do tego kraju. Wyślijmy z powrotem kilku księży i nauczajmy ich.

Ma więc przecucie, że bóg utożsamiany z Izraelem również tam był lokalnie i jedyne, co musieli zrobić, to odesłać kilku księży, nauczyć ich, jak ten konkretny bóg chciał robić rzeczy w tym konkretnym obszarze, i wszystko byłoby niezłe i w porządku. Jaki jest problem? Właściwie są dwa problemy. Wysyłają kapłanów, aby nauczali o Jahwe, ale, wiecie, częścią tego nauczania był prawdopodobnie wypaczony kult, który i tak

miał miejsce w północnym królestwie, co, jeśli dobrze pamiętacie, nie było do końca w porządku.

Złote cielce to bogowie, którzy wyprowadzili was z Egiptu. Zły czas święta, księża nie pracujący w tabernakulum. Zatem w sprawach związanych z Jahwe jest pewne przekręcenie.

Ale co jeszcze się dzieje? Cóż, werset 32 mówi: Oddawali cześć Panu, ale wyznaczali także wszelkiego rodzaju swój lud, aby pełnił dla nich funkcję kapłanów. Oddawali cześć Panu, ale służyli także swoim bogom, zgodnie ze zwyczajami narodów, z których zostali sprowadzeni. Więc masz tam prawdziwy bałagan.

I idealne określenie na to: ups, nie chciałem tego zrobić. Oto jest. Synkretyzm.

Małe słowo, które będziesz chciał zdefiniować i na tym zakończymy. Oznacza to mieszanie wierzeń i praktyk religijnych. To bardzo uproszczona definicja, ale będzie nam służyć.

Mieszanie różnych wierzeń i praktyk religijnych i filozoficznych. Dlatego w Królestwie Północnym masz takie pytanie: jakie jest właściwe słowo? Powiedziałbym, że jest to prawdopodobnie uznanie kultu Jahwe, ale także ciągła praktyka wszystkich innych rzeczy. To przygotowuje grunt pod coś, co pojawia się w Nowym Testamencie, a mianowicie kwestię Samarytanina.

Być może, kiedy wzięłeś Nowy Testament, zapoznałeś się z całą historią Samarytan. 2 Król. 17 to miejsce, w którym wszystko się dzieje. Cóż za ciekawy sposób na zakończenie naszej sesji.

Wspaniałych Świąt Wielkanocnych. Czy wiesz, że Wielkanoc jest także ilustracją synkretyzmu? To niezbyt miła uwaga, żeby ją tak zostawić. Zignoruj pisanki i tym podobne oraz zajęczka wielkanocnego.

Pomyśl o zmartwychwstaniu.